

KOMMISSJONENS GJENNOMFØRINGSBESLUTNING (EU) 2016/2274**2022/EØS/13/93****av 15. desember 2016****om likeverdigheten av rammereglene for sentrale motparter i New Zealand i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012(*)**

EUROPAKOMMISSJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre⁽¹⁾, særlig artikkel 25 nr. 6, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Framgangsmåten for anerkjennelse av sentrale motparter etablert i tredjeland, som er fastsatt i artikkel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, har som formål å gjøre det mulig for sentrale motparter som er etablert og har tillatelse i tredjeland med reguleringsstandarder som er likeverdige med dem som er fastsatt i den nevnte forordningen, å yte clearingtjenester til clearingmedlemmer eller handelsplasser etablert i Unionen. Denne framgangsmåten for anerkjennelse og de tilknyttede beslutningene om likeverdighet bidrar dermed til å nå det overordnede målet i forordning (EU) nr. 648/2012 om å redusere systemrisikoen ved å utvide bruken av sikre og solide sentrale motparter til å klare OTC-derivatkontrakter, også når de sentrale motpartene er etablert og har tillatelse i et tredjeland.
- 2) For at et tredjelands rettsorden skal anses som likeverdig med rettsordenen i Unionen når det gjelder sentrale motparter, bør de vesentlige resultatene innenfor de gjeldende rettslige og tilsynsmessige rammene være likeverdige med Unionens krav med hensyn til de reguleringsmålene som nås. Formålet med denne likeverdighetsvurderingen er derfor å kontrollere at de rettslige og tilsynsmessige rammene i New Zealand sikrer at sentrale motparter som er etablert og har tillatelse der, ikke utsetter clearingmedlemmer og handelsplasser etablert i Unionen for et høyere risikonivå enn de kan bli utsatt for av sentrale motparter med tillatelse i Unionen, og følgelig ikke utgjør en uakseptabelt stor systemrisiko i Unionen. I den forbindelse bør det særlig tas hensyn til at clearingvirksomhet som utøves på finansmarkeder som er mindre enn Unionens finansmarked, er forbundet med vesentlig lavere risiko.
- 3) I samsvar med artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 må tre vilkår være oppfylt for å kunne fastslå at et tredjelands rettslige og tilsynsmessige rammer for sentrale motparter med tillatelse i dette landet, er likeverdige med dem som er fastsatt i den nevnte forordningen.
- 4) I henhold til det første vilkåret må sentrale motparter med tillatelse i et tredjeland oppfylle rettslig bindende krav som er likeverdige med kravene fastsatt i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 5) De rettslig bindende kravene i New Zealand for sentrale motparter som har tillatelse der, består av del 5C i Reserve Bank of New Zealand Act 1989 (heretter kalt «grunnreglene») og beslutningene der sentrale motparter blir godkjent som utpekte oppgjørssystemer (heretter kalt «utpekingsbeslutningene»). I grunnreglene og utpekingsbeslutningene fastsettes de kravene som sentrale motparter til enhver tid må oppfylle for å kunne yte clearingtjenester i New Zealand. Sentrale motparter etablert i New Zealand kan godkjennes som utpekt oppgjørssystem av generalguvernøren etter råd fra både finansministeren og handelsministeren og i samsvar med en felles anbefaling fra Bank of New Zealand og Financial Markets Authority (samlet kalt «de felles reguleringsmyndighetene»). Det kan pålegges vilkår for at en sentral motpart skal godkjennes som utpekt oppgjørssystem. Utpekingsbeslutningene godkjenner det utpekte oppgjørssystemets spesifikke interne regler og framgangsmåter, som inneholder kravene som utpekte oppgjørssystemer må oppfylle, og som er forenlige med den overordnede politikken offentliggjort av de felles reguleringsmyndighetene. I henhold til Reserve Bank of New Zealand Act 1989 må utpekte oppgjørssystemer overholde relevante internasjonale standarder for clearing- og oppgjørssystemer, herunder prinsippene for finansmarkedenes infrastruktur (PFMI) utstedt i april 2012 av

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 342 av 16.12.2016, s. 54, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 83/2019 av 29. mars 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 44 av 2.7.2020, s. 77.

(1) EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1.

Komiteen for oppgjørs- og betalingsystemer⁽¹⁾ og Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapirområdet (IOSCO). De felles reguleringsmyndighetene har utstedt programmerklæringen «The Designation and Oversight of Designated Settlement Systems», som krever at utpekte oppgjørssystemer overholder PFMI.

- 6) De rettslig bindende kravene for sentrale motparter med tillatelse i New Zealand utgjør derfor en tonivåstruktur. De grunnleggende prinsippene i grunnreglene fastsetter de overordnede standardene som utpekte oppgjørssystemer må oppfylle for å få tillatelse til å yte clearingtjenester i New Zealand. Disse grunnreglene utgjør det første nivået av de rettslig bindende kravene i New Zealand. For å dokumentere samsvar med grunnreglene må utpekte oppgjørssystemer framlegge sine interne regler og framgangsmåter for de felles reguleringsmyndighetene til godkjenning. Disse interne reglene og framgangsmåtene utgjør, sammen med utpekingsbeslutningene de godkjennes gjennom, det andre nivået av de rettslig bindende kravene i New Zealand, og de må inneholde detaljerte opplysninger om hvordan det utpekte oppgjørssystemet vil oppfylle disse standardene og PFMI. De felles reguleringsmyndighetene vurderer om det utpekte oppgjørssystemet overholder disse standardene og PFMI. Når systemet er blitt godkjent som utpekt oppgjørssystem, blir de interne reglene og framgangsmåtene rettslig bindende for systemet, og de kan ikke endres dersom de felles reguleringsmyndighetene har innvendinger mot de planlagte endringene.
- 7) Likeverdighetsvurderingen av de rettslige og tilsynsmessige rammene som gjelder for utpekte oppgjørssystemer etablert i New Zealand, bør også ta hensyn til det risikoreduksjonsresultatet de sikrer når det gjelder risikonivået som clearingmedlemmer og handelsplasser etablert i Unionen er utsatt for når de deltar i disse enhetene. Risikoreduksjonsresultatet bestemmes både av risikonivået forbundet med den clearingvirksomheten som den berørte sentrale motparten utøver, som er avhengig av størrelsen på finansmarkedet der den driver virksomhet, og av hvor egnet de rettslige og tilsynsmessige rammene som gjelder for sentrale motparter, er til å redusere dette risikonivået. For å oppnå et likeverdig risikoreduksjonsresultat er det nødvendig med strengere risikoreduksjonskrav for sentrale motparter som utøver sin virksomhet i større finansmarkeder, noe som er forbundet med et høyere risikonivå, enn for sentrale motparter som utøver sin virksomhet i mindre finansmarkeder, noe som er forbundet med et lavere risikonivå.
- 8) Det finansmarkedet der utpekte oppgjørssystemer med tillatelse i New Zealand utøver sin clearingvirksomhet, er betydelig mindre enn finansmarkedet der sentrale motparter etablert i Unionen er aktive. De seneste tre årene har den samlede verdien av derivattransaksjoner som er clearert i New Zealand, utgjort mindre enn 1 % av den samlede verdien av derivattransaksjoner som er clearert i Unionen. Deltaking i utpekte oppgjørssystemer etablert i New Zealand utsetter derfor clearingmedlemmer og handelsplasser etablert i Unionen for betydelig lavere risiko enn deltaking i sentrale motparter som har tillatelse i Unionen.
- 9) De rettslige og tilsynsmessige rammene som gjelder for utpekte oppgjørssystemer etablert i New Zealand, kan derfor anses som likeverdige dersom de er egnet til å redusere dette lavere risikonivået. Grunnreglene som gjelder for utpekte oppgjørssystemer med tillatelse i New Zealand, utfyllt med interne regler og framgangsmåter som gjennomfører PFMI, reduserer det lavere risikonivået i New Zealand og sikrer et risikoreduksjonsresultat som er likeverdig med det som det tas sikte på med forordning (EU) nr. 648/2012.
- 10) Det bør derfor konkluderes med at de rettslige og tilsynsmessige rammene i New Zealand sikrer at utpekte oppgjørssystemer som har tillatelse der, oppfyller rettslig bindende krav som er likeverdige med kravene fastsatt i avdeling IV i forordning (EU) nr. 648/2012.
- 11) I henhold til det andre vilkåret i artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 må de rettslige og tilsynsmessige rammene i New Zealand med hensyn til sentrale motparter som har tillatelse der, sikre at de nevnte sentrale motpartene til enhver tid er underlagt effektivt tilsyn og effektiv håndheving.
- 12) Tilsynet med utpekte oppgjørssystemer med tillatelse i New Zealand utføres av de felles reguleringsmyndighetene. De felles reguleringsmyndighetene kan anmode om opplysninger fra utpekte oppgjørssystemer og deres deltakere og kan ilegge sanksjoner dersom disse nekter å framlegge dette. De felles reguleringsmyndighetene kan tilbakekalle godkjenningen av et utpekt oppgjørssystem. De felles reguleringsmyndighetene overvåker utpekte oppgjørssystemers overholdelse av vilkårene som godkjenningen som utpekt oppgjørssystem er underlagt. Disse vilkårene kan omfatte krav om å underrette de felles reguleringsmyndighetene om vesentlige hendelser (for eksempel manglende overholdelse av eller endringer i systemets risikostyringsramme eller retningslinjer for finansielle ressurser), sende regelmessige rapporter til de felles reguleringsmyndighetene og offentliggjøre opplysninger, herunder en egenvurdering opp mot relevante internasjonale standarder (PFMI). De felles reguleringsmyndighetene har regelmessige møter med de utpekte

⁽¹⁾ Fra og med 1. september 2014 har Komiteen for oppgjørs- og betalingsystemer endret navn til Komiteen for betalings- og markedsinfrastruktur (CPMI).

- oppgjørssystemenes øverste ledelse og kan vurdere godkjenningen og innføre ytterligere vilkår eller tilbakekalle den dersom de gjeldende kravene ikke oppfylles.
- 13) Det bør derfor konkluderes med at utpekte oppgjørssystemer med tillatelse i New Zealand til enhver tid er underlagt effektivt tilsyn og effektiv håndheving.
 - 14) I henhold til det tredje vilkåret i artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 må de rettslige og tilsynsmessige rammene i New Zealand inneholde et effektivt likeverdig system for anerkjennelse av sentrale motparter som har tillatelse i henhold til tredjelands rettsorden (heretter kalt «sentrale motparter fra tredjeland»).
 - 15) Sentrale motparter fra tredjeland kan utøve virksomhet i New Zealand forutsatt at de rettslige og tilsynsmessige rammene som gjelder for dem og deres deltakere, er juridisk robuste. Sentrale motparter fra tredjeland bør dessuten være underlagt effektivt tilsyn for å sikre at de overholder de gjeldende rettslige og tilsynsmessige rammene. Det kan inngås en intensjonsavtale mellom Bank of New Zealand og vedkommende tilsynsmyndighet i tredjelandet til den sentrale motparten.
 - 16) Det bør derfor konkluderes med at de rettslige og tilsynsmessige rammene i New Zealand utgjør et effektivt likeverdig system for anerkjennelse av sentrale motparter fra tredjeland.
 - 17) Denne beslutningen er basert på de rettslig bindende kravene for utpekte oppgjørssystemer som gjelder i New Zealand på tidspunktet for vedtakelsen av denne beslutningen. Kommisjonen bør i samarbeid med ESMA fortsatt løpende overvåke utviklingen i de rettslige og tilsynsmessige rammene i New Zealand for utpekte oppgjørssystemer og forvisse seg om at vilkårene som ligger til grunn for denne beslutningen, er oppfylt.
 - 18) Den regelmessige gjennomgåelsen av de rettslige og tilsynsmessige rammene som gjelder for sentrale motparter med tillatelse i New Zealand, bør ikke berøre Kommisjonens mulighet til når som helst å foreta en særlig gjennomgåelse utenom den generelle gjennomgåelsen dersom utviklingen gjør det nødvendig for Kommisjonen å vurdere på nytt likeverdigheten som er gitt i henhold til denne beslutningen. En slik ny vurdering kan medføre at denne beslutningen oppheves.
 - 19) Tiltakene fastsatt i denne beslutningen er i samsvar med uttalelse fra Den europeiske verdipapirkomiteé.

TRUFFET DENNE BESLUTNINGEN:

Artikkel 1

Ved anvendelse av artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 skal de rettslige og tilsynsmessige rammene i New Zealand, som består av del 5C i Reserve Bank of New Zealand Act 1989, utfylt med programerklæringen «The Designation and Oversight of Designated Settlement Systems» som krever at utpekte oppgjørssystemer overholder PFMI, og som gjelder for utpekte oppgjørssystemer, anses som likeverdige med kravene fastsatt i forordning (EU) nr. 648/2012.

Artikkel 2

Denne beslutningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 15. desember 2016.

For Kommisjonen
Jean-Claude JUNCKER
President